

altfor ydmygende for en fribaaren Mand, naar han kunde afværge det, og naar han ikke havde begaaet en saadan Forbrydelse, der egentlig maatte gjøre ham til Træl. Altsaa fra Arilds Tid kan her i den høitærede Krigsministers Mund ikke betyde andet, end saalænge vi have havt staaende Armeer, og Gud ske Lov! det har dog ikke været fra Arilds Tid, skjøndt det har været længe nok; det kan altsaa ikke sige Andet, end at det var det Tractement, som de hvervede Leietropper maatte lade sig nøies med, og som de maaskee ogsaa kunne have behøvet, men som nu ogsaa vore Børn skulle nøies med efter hvad Krigsministeren mener, der er Ret. Dette kan jeg nu paa ingen Maade finde, og derfor synes mig, det havde været aldeles rimeligt, at den høitærede Krigsminister, da Sagen er bragt for her, havde erklæret sig villig til, indtil videre ad den administrative Vej at opheve en Straf, som han selv allerede har foreslaaet os at opheve for bestandig; thi det er dog ganske vist, at man dog netop nu, efterat den almindelige Bærnepligt er traadt i Kraft, maa føle, om man ikke følte det før, hvad man dog ogsaa skulde have gjort, at det er fribaarne Mennecker, der have vist, at de ville vove Sundhed og Liv og Blod for Fædrelandet, men at de ikke paa nogen Maade have isinde eller have den Forpligtelse at opgive deres Frihed, fordi de træde ind i Forsvarsstanden, og naar den høitærede Krigsminister har gjentaget idag, hvad vi have hørt saa ofte, at det er nødvendigt, at man skal tie stille med alt Saadant, fordi det skader Disciplinen og paa en Maade gjør Officererne Afbræk i deres Myndighed, saa vil jeg spørge den høitærede Krigsminister, om han virkelig troer, at det er mindre nødvendigt, at Officererne ere, hvad de skulle være, end at de Menige ere det, om han virkelig troer, at det er til mere Skade for Disciplinen, naar de Menige ikke ville gjøre deres Skyldighed, end det er baade for Disciplinen og for endnu meget Andet, naar Officererne gjøre Andet end deres Skyldighed.

Saall: Ja, jeg kan rigtignok ikke nægte, at jeg maa ansee den fremsatte Interpellation for i enhver Henseende yderst uheldig; jeg anseer den for det Første for meget uheldig i Formen; thi jeg tvivler paa, at Nogen, som læser eller

hører denne Interpellation i den Form, hvori den er fremsat, skulde kunne faae anden Anskuelse, end at det var virkelige Misbrug af den omhandlede Straf, som den ærede Rigsdagsmand havde for Die, og som han søgte at faae paataalt (Ja!), og jeg troer ogsaa, at de fleste af de Yttringer, der idag ere fremsførte af den ærede Rigsdagsmand, der har stillet denne Interpellation, maae bestyrke, at en saadan Grund dog egentlig har været tilstede; men, naar den ærede Rigsdagsmand derfor ikke har anført noget andet Beviis, end at han har hørt enkelte Borgere udtale sig om denne Straf, som om den var paa en utilbørlig Maade tilkjendt forskellige Individuer, saa maa jeg dertil sige, at jeg finder, at det er en overmaade svag Grund (Grund tv i g: Den ærede Rigsdagsmand sagde, at han selv havde seet det), — at den ærede Rigsdagsmand selv har seet det, det anseer jeg for at være et endnu svagere Beviis, end om han har hørt flere Borgere ytre sig derom (Ja! Ja!); thi jeg maa tillade mig at troe, at i denne Henseende kan den ærede Rigsdagsmand dog ikke sættes over andre Borgere, og, naar han altsaa har hørt flere Borgere sige, at de have seet noget Saadant, saa har der ialtfald været en Fleerhed af Dienesidner; men, uagtet jeg ingenlunde vil sige noget som helst til Forkleinselse for Borgere i Almindelighed og Borgerne i Kjøbenhavn i Særdeleshed, maa jeg dog mene, at et saadant blot Udsagn forekommer mig at være et meget svagt Beviis; jeg troer nemlig, at man virkelig let vil kunne faae flere Borgere til at udtale sig om Et og Andet, som man dog maa erkende for at være meget urigtigt, saa at det ingenlunde kan være noget Beviis for Rigtigheden af det, der yttres, at flere Borgere have udtalt det. Jeg troer heller ikke, at en saadan Yttring om den Forseelse, der skulde have foranlediget den paagjældende Strafs Ikjendelse, som den, den ærede Rigsdagsmand har antydet, indeholder noget som helst Beviis. Det kan jo vistnok lyde meget paasaldende, og, man kan sige, stødende, at Nogen er straffet for at have røget Cigar; men det er netop med Hensyn til Forseelser og isærdeleshed militære Forseelser umuligt, at danne sig noget ret Begreb, om den idømte Straf er retfærdig eller